Šibensko izdanje (II)

Poštarina plaćena

TRIBUNA

IZLAZI SVAKI DAN
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 44.
PRETPLATA mes. d. 25, za inostranstvo din. 35.
Primerak 1.- din.

GODINA V | RUKOPISI se ne vraćaju | Petak 26 marta 1937 | ČEKOVNI RAČUN Zagreb 46.798 | BROJ 72

Kratke vesti

— PRETSJEDNIK NARODNE skupštine g. Stevan Ćirić otputovao je za Rim kao pretstavnik jug. nacionalne grupe Interparlamentarne grupe na sastanku Centralnog odbora Unije.

— KINESKO PODRUČJE sa 4 miljona stanovnika nalazi se bez kiše i hrane. Ljudi umiru od gladi.

— NA OTOKU PORTORIKU buknula je revolucija koju su izazvali nacionalisti koji traže samostalnost Portorika.

— USLJED JAKE OLUJE na jezeru TicuTsi prevrnuo se jedan stari parobrod na kome se nalazilo 134 osobe.

BEČ, 26 marta (m) U ovdašnjim političkim i novinarskim krugovima tvrdi se da će danas stići u Beč, u nezvaničnu posjetu, čehoslovački ministar predsjednik dr. Hodža.

PRAG, 26 marta (č) Poslije pregleda tvornica oružja rumunjski ministar pretsjednik g. Tatarescu napustio je Prag i otputovao za Bukurešt.

SAN FRANCISKO, 26 marta (r) Jučer oko 16 i 49 minuta osjetio se u Kaliforniji jak potres koji nije imao naročitih posljedica. Ljudskih žrtava ni većih materijalnih šteta nema. U San Viego osjetio se 3 puta uzastopce. Razlupano je samo malo stakala.

BERLIN, 26 marta (r) Papinski nuncije u Berlinu posjetio je jučer ministarstvo spoljnih poslova i uložio protest na tvrđenje vlade da je po crkvama pročitana enciklika bila protivna konkordatu. Stanovište vlade tumačio je potsekretar ministarstva.

RIM, 26 marta (r) Agencija Stefani javlja iz Budimpešte da je vođa Rajha g. Hitler poklonio regentu g. Hartiju divan automobil sa vrlo toplim popratnim pismom.

MADRID, 26 marta (r) Avas javlja: Republikanske snage su u napredovanju na aragonskoj cesti, ali nailaze na sve jače otpore nacionalista.

MADRID, 26 marta (r) Avas javlja: Sinoć su nad prestolnicom kružili nacionalistički bombarderi koji su izvršili bombardovanje.

Kako su vladini avioni dali otpor razvila se vazdušna borba. Naoionalistički se avioni povukli.

MONTE KARLO, 26 marta (r) Bivši ministar spoljnih poslova Rumunjske g. Titulesku napustivši Švajcarsku stigao je sinoć u Monte Karlo.

NAPOLI, 26 marta (r) Jučer je iz luke otplovio za Istočnu Afriku parobrod „Samio" sa 1500 radnika i 200 vojnika. Na odlasku bile su im priređene oduševljene manifestacije.

BEOGRAD, 26 marta (g) Posle sinoćnje gala večere u Gardijskom domu bio je svečani prijem kome su prisustvovali oko 100 uglednih lica kao i strani i domaći novinari. Zatim je upriličen koncert beogradske filharmonije i ruskog hora.

PARIZ, 26 marta (r) Sinoćna pariska štampa donosi mirnije komentare o zaključnom jugoslovensko — italijanskom sporazumu.

Sinoć je potpisan jug.-italijanski politički sporazum

MIR I BEZBEDNOST

IZMEĐU ITALIJE I JUGOSLAVIJE

BEOGRAD, 26 marta (g) Nj. V. Knez—Namjesnik Pavle blagoizvolio je primiti jučer u 12 i 30 sati italijanskog ministra spoljnih poslova grofa Čana.

Poslije audijencije Knez—Namjesnik Pavle i knjeginja Olga zadržali su grofa Čano na ručku u Belom Dvoru. Ručku su prisustvovali još ministar pretsjednik dr Stojadinović sa gospođom, italijanski opunomoćeni ministri, lični sekretar grofa Čano, sekretari poslanstva, ministar saobraćaja dr Spaho, pretsjednik senata dr Mažuranić, opunomoćeni poslanik u Rimu Jovan Dučić, opunomoćeni ministar dr Subotić, dvorske dame, Milan Antić sa gospođom prvi adutant general Ristić sa gospođom maršal Dvora Čolak—Antić.

Poslije ručka Nj. V. Knez—Namjesnik odlikovao je grofa Čano najvećim jugoslovenskim ordenom Belog Orla I stepena

BEOGRAD, 26 marta (g) U svečanoj sali ministra spoljnih poslova primili su sinoć u 19 sati ministri grofa Čano i dr. Stojadinović pretstavnike domaće i strane štampe i dali im izjave za javnost.

Grof Čano je u glavnom u svojoj izjavi kazao: Sporazum koga smo ja i dr Stojadinović potpisali i koga ćemo večeras objaviti mora biti tumačen samo u duhu u kome je potpisan. Sporazum znači mir i bezbednost između Italije i Jugoslavije. Nesamo dubri odnosi susjeda, nego i održavanje mira. Italija i Jugoslavija su odlučile da ostanu u ovim dobrim odnosima koji su započeli razgovorima u Rimu između Pašića i Benita Musolinija.

Kad tvrdim da sporazum pretstavlja osnovu na kojoj će obe države razvijati sve bolje odnose mislim da tumačim i želje jugoslovenske vlade.

Mislm da će ovaj sporazum imati najbolje reperkusije kod našeg graničnog življa. Ja sam dao specijalna uputstva u pogledu učenja srpsko-hrvatsko-slovenačkog jezika i bogosluženja u Julskoj krajini.

Pre svega je neophodno potrebno da obe zemlje zajednički porade na uklanjaju svih uzroka koji bi mogli izazvati konflit. Potrebno je sa svojim susjedima živiti u miru. Ovaj sporazum biće od opšte koristi za mir i bezbednost u Evropi. Jugoslavija i Italija su već danas na putu dobre politike i srdačne saradnje. Ovaj će naš korak biti dobro primljen kod svih onih koji žele mir u Evropi.

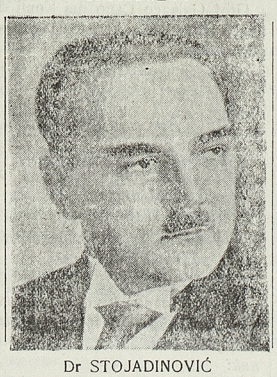
Na završetku svoga govora grof Čano je pročitao prisutnim novinarima brzojav koga je malo prije primio od g. Musolinija u kome mu javlja da je prigodom rodjenja sina italijanskog prestolonaslednika pomilovano 62 politička osuđenika Slovenca, dok ih je ostatak od 28 pomilovao danas sam g. Musolini prigodom potpisivanja ovoga pakta.

Nj. Kr. Vis. Knez-Namjesnik PAVLE

G. MUSOLINI

Dr STOJADINOVIĆ

Zatim je dao izjavu jugoslovenski ministar g. dr Stojadinović koji je u glavnom iznio sledeće misli:

Ja se potpuno slažem sa izjavom grofa Cana. Mi smo danas utvrditi liniju jednog političkog i privrednog sporazuma. Oni stvaraju osnovu za iskreno prijateljstvo dva susedna naroda. On nije uperen proti rikoga. Ovaj sporazum otvara nove horizonte u nove medjusobne odnose. On ne dira u naše obaveze date u drugim paktovima, naročito ne u pakt Društva naroda.

Ovaj će sporazum imati povoljan uticaj na spevijalna pitanja koja interesuju naše zemlje. Sva će ostala sitno, većinom tehnička pitanja moći da se lako reše.

Sporazum koga smo potpisali koristiće Jugoslaviji i Italiji kao i svima onima koji žele mir u ovom delu Evrope.

BEOGRAD, 26 marta (g) Noćas u 11 sati objavljen je tekst političkog sporazuma.

U ime Nj. V. Kralja Kraljevski Namesnioi i Nj. V. Kralj i Car Etiopije — odlučili su da zaključe jedan politički sporazum, Nj. V. Kralja Jugoslavije u ime Kraljevskih namesnika zastupa dr M. Stojadinović, a Nj. V. Kralja Italije i cara Etiopije grof Galeano Čano-Kortelaco.

Posle izmenjenih punomoćja ministri su se saglasili u sledećem:

1) visoke članice ugovornice obavezuju Se da će poštivati sadanje svoje granice, naročito one na Jadranu. U slučaju da jedna od potpisanih strana bude napadnuta druga se obavezuje na neutrajnost;

2) ako se ustanovi da su njihovi interesi ugroženi pristupiće se odbrani sporazumno;

3) obe se strane obavezuju da neće u svojim odnosima pribegavati sukobu, već se spor ima likvidirati mirnim putem;

4) na svojim teritorijama neće trpiti ni podržavati elemente koji bi radili protiv druge ugovorne strane;

5) u cilju dobrih trgovinskih odnosa obe strane će nastojati povećati trgovačka poslovanja. U tu svrhu biće ustanovljen specijalni forum;

6) zbog veće efikasnosti ugovor se zaključuje na 5 godina sa obostranim otkaznim rokom od 6 mieseci, time da se u slučaju neotkaza automatski produžuje za godinu dana;

7) ovaj sporazum stupa na snagu netom bude ratifikovan.

Sporazum je rađen u Beogradu 25 marta i u ime vladara obiju zemanja potpisan od grofa Čana i dr. Milana Stojadinovića.

U „dopunskom sporazumu" sklapa se trgovački sporazum na osnovu ugovora od jula 1924 i dopuna i izmjena od aprila 1932, januara 1934 i septembra 1935.

Dopuski sporazum predmeta obrazovanje stalnog jugoslovensko—italijanskog privrednog odbora.

BEOGRAD, 26 marta (g) Sinoć je u Gardijskom domu priređeda Gala večera u čast italiianskog ministra grofa Čana Pri kraju večere dr. Stodinović održao je zravicu na našem jeziku. Njemu je odgovorio grof Čano na italijanskom.

TRIBUNA

Šibenik, 25 marta

Pregovori i potpisivanje italijansko-jugoslovenskog političkog sporazuma primljeni su u međunarodnim političkim krugovima uglavnom povoljno iako se nisu očekivali tako naglo. Jugoslovenska i italijanska štampa posvetila je ovom značajnom događaju naročitu važnost.

Beogradska »Pravda« u svome prvom komentaru završava: dolazak g. Čana nesumnjivo je značajan. Događaj i za Italiju i Jugoslaviju i za stvar mira. Vazda pacifisti, vazda vrlo gostoljubivi naročito prema prijateljima, naša javnost rado će pratiti bavljenje istaknutog pretstavnika Italije, ministra inostranih poslova g. Čana u Beogradu.

Milanski »Corriere della sera« u svom izveštaju iz Beograda piše: »Vest o značajnoj poseti ministra spoljnih poslova grofa Čana objavljena jutros od Agencije Avala bila je primljena sa velikim interesom u beogradskim političkim krugovima. Ova vest ne pretstavlja nikakvu senzaciju, jer se o ovim pregovorima govorilo još natrag mesec dana, ali se uopšte držalo da sastanak između pretstavnika tašističke Italije i pretsjednika jugoslavenske vlade dr Stojadinoviča neće usleditи pre uskrsnih praznika.

O odnosu obiju zemalja na situaciju u Centralnoj Evropi i opšte ravnoteže u Evropi jugoslovenski politički krugovi su potpuno saglasni.

Direktor „Giornale d'Italia" g. Gaida u svome komentaru kaže: „Ne treba naročito podvući da je italijansko-jugoslovenskim sporazumom zavedena politika koja se ne odnosi samo na obostrane neposredne odnose, već tako đe i na Podunavlje i Balkansko Poluostrvo, jedan elemenat stabilnosti i sigurnosti za obe države ovog velikog evropskog sektora. Ova politika nije neka politika zaokruživanja, već se njome hoće postići prijateljski odnosi sa svima drugim državama«.

»Bitna baza, veli se dalje u članku, jeste odnos dobrog susedstva. Taj se ostvaruje pomoću obaveza i na osnovu volje da se uklone svi razlozi nepoverenja i nesporazuma, tj. pomoću poštovanja položaja i međusobnih granica, pomoću odbijanja svake neprijateljske intervencije i svakog pokreta koji bi, bilo unutra, bilo van granica, mogao da nanese štete interesima druge strane, pomoću jednakog stava po velikim problemima od zajedničkog interesa.«

Glavni organ čehoslovačke agrarne stranke „Venkov" na uvodnom mestu, između ostaloga piše:

„Čehoslovačka inostrana politika od uvek je poklanjala mnogo važnosti poboljšanju i umirenju odnosa između Italije i Jugoslavije. Pogledi čehoslovačke javnosti ovih dana biće upereni na Beograd, pošto aktivnost koju je Jugoslovenska prestonica razvila u cilju rešenja srednjo-evropskog pitanja, kao i naizmenične posete italijanskog ministra spoljnih poslova i državnika Male Antante, mogu imati blagotvoran uticaj na stabilizaciju i razvoj srednjo-evropskih prilika.

Vest izvesnih inostranih listova kao da se italijansko-jugoslovenski sporazum sklapa protiv volje obeju država Male Antante i Francuske, nisu tačne, niti obrazložene, jer je Jugoslavija uvek zvanično obaveštavala svoje saveznike o pregovorima koje je vodila sa Italiiom.

Austrijska štampa se vrlo opširno bavi posetom grofa Čana Beogradu, koju smatra jednim od najznačajnijih političkih događaja poslednjeg vremena. Pri tome se pojavljuju mišljenja da ova poseta pretstavlja približenje cele grupe država Male Antante grupi država rimskih protokola, iako neki listovi beleže i momente koji ne idu u prilog ovakvom razvitku.

JEDAN INTERVJU SA
g. ALKALOM ZAMOROM
bivšim pretsednikom španske republike

(Od našeg dopisnika)

PARIZ, marta. [Transconti]. — Ovih dana susreo sam se, prilikom posete jednom prijatelju, sa nekom ličnošću koja mi je izgledala poznata. Bilo mi je odmah jasno da sam tu ličnost sa iz razitim crtama već jednom morao susresti ili bar videti njenu sliku u ilustrovanim listovima ili u filmskom žurnalu. Nisam se prevario. To je bio Alkala Zamora, bivši pretsednik Španske Republike.

U toku našeg razgovora g. Zamara diskutovao je sa nama razna vrlo zanimljiva pitanja i učinio je mnogobrojne vrlo značajne primedbe.

„Svu tragediju Španije, izjavio je, prouzrokovala je činjenica, da republikanski ustav stvarno nije postojao. Taj ustav primljen je u danima od 13 novembra do 8 decembra 1931 godine bez ikakvog utvrđenog plana, a izglasan je kao rezultat diskusija vođenih u Kortesima. Za pretsednika Republike izabrali su me već 10 decembra 1931. Na raspoloženju imao sam samo jedan pretstavnički dom.

Ukidanje Senata smatram za najveću pogrešku republikanaca. Istina, stari kraljevski Senat bio je zbilja „preterano senatorski" i on je onemogućavao svaki napredak. Ali je otsustvo drugog pretstavničkog doma režimu oduzelo mogućnost da stane na put svakoj preteranoj evoluciji.

Samo jedna jedina ličnost — Pretsednik Republike — imala je da igra ulogu ustavne „kočnice". Sam pretsednik morao je da zastupa Senat.

U dva maha su Kortesi diskutovali pitanje vaspostavljenja Senata. Prilikom prvog glasanja o ovom pitanju broj poslanika koji su se protivili uvođenju Senata bio je jedva veći od broja desničarskih poslanika koji su bili napustili skupštinu. Njihovo prisustvo sigurno bi glasanju dalo sasvim drugi rezultat. Među članovima Konstituante bio je takođe veliki broj poslanika, koji su se bojali da ostanu u manjini i zato su pretpostavljali otsutstvo iz parlamenta. Da su se nadali, da rezultat glasanja može da ispadne drugačije, oni bi sigurno promenuli svoj stav. A tad bi i cela struktura ustava bila izmenjena.

Drugom jednom prilikom diskutovano je u Parlamentu pitanje obrazovanja Senata u obliku Savetodavnog tela ili višeg Suda. Ime Senata nije spomenuto. Ali bi to telo imalo ista ovlašćenja kao Senat. U toku ove druge diskusije katalonska levica je istakla potrebu osnivanja ovakvog Doma i branila ideju dvaju pretstavničkih domova. Ali je prilikom glasanja predlog o osnivanju Senata sa devet glasova većine odbačen, iako su Katalonci naglašavali, da bi taj dom imao da igra ulogu branioca regionalne autonomije. Predlog bi bio izglasan, sa većinom od trideset glasova, da su u glasanju učestvovali poslanici koji su apstinirali.

Većina u parlamentu u svom stavu imala je samo jednu nameru: da onemogući Stvaranje opozicije, kao da opozicija nije deo ustavnog sistema. Levica je smatrala da vlast treba da ostane stalno u njenim rukama i nije htela priznati mogućnost da će možda javno mnjenje jednog dana promeniti svoj stav. A isto tako, kad je desnica bila na vlasti, ona je imala taj isti stav i po svaku cenu htela je da onemogući svaku opoziciju.

Ja sam stalno morao da branim prava obeju strana, a to je bio vrlo težak i nezahvalan zadatak. Ja sam bio stalno jedan posrednik i stalno sam se bojao katastrofe — građanskog rata. Kad me je levica oborila zato što nisam hteo da raspustim parlamenat sa desničarskom većinom, građanski rat se više nije mogao izbeći«.

Zar Azanja, kad je još bio na čelu vlade, nije stalno govorio o neredima i zloupotrebama koji se tolerišu?: »Presuda je pala. Nama sad treba diktator sa velikom vlašću«. To su njegove reči. Događaji su dokazali da je predosećanje pretsednika Azanje, koji se sad nalazi u izgnanstvu, bilo tačno.

Ličnost grofa Čana

Grof Galeaco Čano dei Konti di Kortelaco rođen je u Livornu 18 marta 1903 godine kao sin admirala i državnika grofa Konstanca Čano. Studirao je pravo u Rimu i 1925 godine stupio je u diplomatsku službu. U toj službi bio je prvo u Rio de Ženeiru, a posle toga u Buenos Aires-u. Posle kratkog boravka u ministarstvu spoljnih poslova u Rimu postao je vice-konsul, a docnije i konsul u Pekingu, sve dok sredinom 1929 godine nije upućen italijanskom poslanstvu kod Vatikana.

Naročito zvanični organ austriske vlade »Viner Cajtung" u tome pogledu donosi jedan vrlo interesantan uvodni članak:

„Italija danas, naročito posle osvajanja Abisinije, celi istočni basen Sredozemog Mora smatra svojim životnim prostorom. Osovina protivnosti pomakla se zbog toga iz pravca Rim—Beograd u pravcu Rim—London. Zbog toga možda nije slučaj što se istoga dana kada je objavljeno putovanje grofa Čana za Beograd, koje treba da bude polazna tačka za italijansko-jugoslovenske pregovore o nenapadanju, g. Musolini svom vehemencijom svoje rečitosti oborio na ponovne napade engleske štampe, parlamentaraca i crkvenih krugova i njihove polike."

Posle venčanja u maju 1930 godine sa Edom Musolini, najstarijom kćerkom italijanskog državnika, otišao je prvo za generalnog konsula u Šangaj.

1933 godine učestvovao je grof Čano kao član italijanske delegacije u radu svetske privredne konferencije u Londonu. Kada je Musolini 1934 godine stvorio novi Presbiro, koji je trebalo da saraduje intimno sa ministarstvima spoljnih i unutrašnjih poslova, pozvao je svoga zeta i poverio mu vođenje tog nadleštva. Nekoliko meseci docnije naimenovao ga je za državnog potsekretara za štampu i propagandu. Kada je ovo odeljenje dobilo rang ministarstva, postao je i grof Čano ministar, krajem juna 1935 godine.

U avgustu 1935 godine javio se grof Čano dobrovoljno kao rezervni avijatički kapetan za službu na frontu u Abisiniji. Tu se istakao kao komandant jedne eskradrile bombardera. Na dan pre ulaska italijanskih trupa u Adis Abebu pokušao je da se spusti na tamošnjem aerodromu, ali je tom prilikom mecima izrešetan tenk aeroplana sa benzinom, tako da se jedva vratio natrag u Desie.

On se nije istakao samo kao avijatičar, nego i kao diplomata. Njemu je uspelo da pridobije rasa Guksu i da izazove pobunu plemena Gala protiv Negusa.

U junu 1936 godine postao je grof Čano ministar spoljnih poslova.

Naše doba

Žabe protiv slavuja. *Proljeće ogranulo, žabe zakreketale! Na prvoj sjednici jednoglasno zaključiše: „Neka dakle ko hoće (!!) hvali GORSKI VIJENAC (Petrovića Njegoša) sa ESTETIČNE strane (!), ETIKA mora ga OSUDITI! Zato bi trebalo ovo djelo ODSTRANITI IZ ŠKOLSKE LEKTIRE...." Zagrebačka „Hrvatska Straža".*

Pogledajte najprije jezičnu i stilsku ljepotu te rečenice! Koja je to „estetična strana"? Što znači u hrvatskom jeziku — STRANA? Pak: SA ESTETIČNE STRANE?! Može li ETIKA NEKOGA OSUDITI?! Otkada se knjige ODSTRANJUJU?? I to: IZ LEKTIRE!? Zar gg. „sa strane" Hrvatske Straže — ne znaju — kako se hrvatski veli — LEKTIRA? Zar hrvatski jezik nema riječi za taj pojam?! Jadni Fran Kurelac!

No glavno je ovo: Hrvatska Straža dopušta „blagonaklono" da ko hoće hvali G. V., ali „etika mora ga osuditi?! Mora? Zbilja? Čija? Razumije se — ona „sa strane" Hrvatske Straže. Ali ta „straža" nije još odštampala svoje etike. Sudeći po onome: što i kako piše Hrvatska Straža, malo ona mari i za ETIKU, i za ESTETIKU, i za hrvatski jezik, a još manje za KLASIČNA, KNJIŽEVNA DJELA HRVATSKO-SRPSKE KNJIŽEVNOSTI! Što bi rekli Nijemci, kad bi se neko usudio da reče, da Goethe bude „odstranjen" iz škole?! Slično će odgovoriti i svaki PISMENI JUGOSLOVEN na takovo KREKETANJE ŽABA PROTIV SLAVUJA SA LOVĆENA. Poviše je Lovćen nad savskim močvarama!

(m)

*

Fakulteti. *„OBZOR" javlja „Podignuće se u Mariboru (Slovenija) TEOLOSKI FAKULTET u vrijednosti od DESET MILIONA DINARA, jer je onaj u Ljubljani premalen...." A ANAFALBETA ima mo u Jugoslaviji? Jesu li nam — danas — potrebnije OSNOVNE škole ili FAKULTETI, kad se tužimo na hiperprodukciju fakultetskih besposličara koji traž komad nasušna hljeba?! Cilin der na glavi, a opanci na noga ma!! Osnovne prosvjete: ČITANJA, PISANJA i RAČUNICE Moli narod!! Teologiziranja i filozofiranja ima dosta, ali mal je još — pismenosti — kod nas!*

(m)

Politički pregled

Ko je antidržavni?

Nikšička „Slobodna misao" objavljuje članak pod naslovom „Socijalni klerikalizam" u kome, između ostalog, kaže:

„Antidržavne elemente najbolje istakao Sćepan Radić; on je, iako i među redova svojih velikih izlaganj smatrao katoličke biskupe i popove antidržavne elemente; Sćepan Radić svojim dubokim instinktom mirotvor i poštovaoca svećovjeka u čovjeku sjetio: da je antidržavni onaj, koji voli svoju zemlju, svoju rodnu grud seljački dom i njegov preporod; antidržavni je onaj koji u otsustvu domoljublja želi da izrabljuje neznanje širok narodnih slojeva; antidržavni je on koji se ne brine i za probleme živo svoga sela a time i svoje otadžbin antirežimski ljudi ne mogu biti antidržavni; njihove su pobude uvijek za dealom dobra svojoj zemlji.«

Zašto?

Pitamo Direkciju pošta i telegrafa u Splitu, Poštu Split 2 i Poštu Šibenik

Z a š t o je potrebno da pisma, pošiljke i pošta za štampu adresirana na naš list putuje iz Splita do Šibenika 3 d a n a?

Na p. Sinoć, 25 marta primili smo pismo predano na poštu Split 2 u utorak 23 marta u jutr .

Želio bih znati!

Tako Vam sve ide

Ovih dana održava se rasprava zbog ubistva pok. P. Gale. Njegova udovica, zavijena u crnini sedi u sudskoj dvorani te nemo gleda na sudije, optuženike, svedoke i ostale prisutnike. Njene misli vezane su uz pokojnika i decu. Proživljava sve momente svoga života i dolazi do onog kobnog dana kada ih je sudbina razdelila. Veoma dobro se seća poseta, koje su joj pravili vođe stranke njenog pokojnika, a također se seća i njihovih velikih obećanja.

Dnevno su dolazili, interesirali se i obećavali joj razne pomoći. Povela su ta gospoda akciju oko sakupljanja pomoći među građanstvom Splita. Ljudi nisu gledali na političke mišljenja, smilila su im se deca i davali su prema svojim mogućnostima. Skupilo se je dosta novca. Nu vreme prolazi. Izgleda ko da je svak zaboravio na udovicu i njenu siročad. Od celog sakupljenog novca nije dobila do danas ništa. Da nema pokojnikova brata i kćiju sa konjima, nebi imala čime da se prehrani sa decom. Pa gde su pare koje su građani dali da se pomogne toj neopskrbljenoj deci. Treba ih tražiti kod onih koji su ih sakupljali. (Istina, u početku je primila mrvicu). Sigurno je trebalo dati ih u koje humanije svrhe. Moguće nije bilo na skladištu dovoljan broj zastavica One su potrebnije, negoli opskrbiti decu.

☐ PRESUDA U PROCESU DUDE. Danas je završena rasprava protiv Branka Dude Silvestrova opć. redara iz Solina, radi sukoba koji je bio nastao novembra prošle godine u Solinu kojom je prigodom poginuo Paško Fradelić-Gale. Dude je osuđen na pet godina zatočenja.

Za interese našega Primorja

Pri pretresanju budžeta pojedinih ministarstve u Senatu Kraljevine Jugoslavije senator don Frano Ivanišević uzeo je učešća u pitanjima, koja se odnašaju na naše primorske krajeve. Prigovorio je društvu „Dalmatienne«, koje neispunja svoje obaveze iz ugovora 13 aprila 1929 g. i potom moralo bi izgubiti pravo na koncesiju. Istakao je golemu štetu što trpi općina Šibenik od 600.000 godišnjih dinara prema prvašnjoj naplati od garantovanog minimuma, što bi kroz rok od 50 godina kao otsteta državi, banovini i odnosnim općinama imao porasti do ukupnog iznosa od 192 miliona francuskih franaka. Ima šest godina da tvornica u Šibeniku nesamo što nije proširila rad, kako je obezana po ugovoru nego ga je obustavila sasvim, i od toga do 1000 ljudi izgubilo je zaposlenja. Ministarstvo imenovalo je posebnu komisiju koja mora ispitati taj zastoj u radu i obaviti reviziju ugovora. Priznao je senatu Ivanišević važnost vodovoda sa Krke za oskrbu zagorskih sela i željezničkih stanica pa preporuča gradju drugog vodovoda primorskog sa rijeke Cetine do Drniša, Poljica i Splita. Na zaštitu dalmatinskog vina preporučuje sniženje banovinskih i općinskih trošarina, totalnu zabranu hibrida i radjanje loze u nizinskim ravninama, gdje mogu uspjevati druge agrarne kulture (žitarice) Govorio je o specialitetima južnih krajeva. Ovih će se dana opremiti do 100 vagona južnoga povrća - cvjetača (karfiola) u Beč, Prag, Berlin te u Svedsku Norvešku, nordijske krajeve. Izvoz je morske ribe u porastu. Lanjske se je godine 1936 izvezlo iz Sušaka, Sibenika, Splita zeljeznicom za unutrinu oko 500.000 kg. Preporučio je generalnoj direkciji željeznica neka priredi posebne vagone (hladnjače) za izvoz ribe i snizi tarife, koje su sada prevelike (5 i po dinara po kg. do Beograda a brzim vozom) Istakao je potrebu sadjenja maslina, šteta je i sramota što uvažamo iz Italije i Grčke preko 300 miliona vrijednosti ulja. Nema više »putujućih učitelja« agronoma niti poučnih predavanja u selima, nije za to u budžetu predvidjena dotacija. Pohvalio je nzornu poljodjelsku stanicu u Livnu i vrsnog upravitelja — istakao je potrebu višu takovih stanica ili radnika kao što sada traži općina Muć. Pouka je potreba seljaku, koji je željan rada i napretka.

GRADSKE VIJESTI

NOVA KOMUNALNA POLITIKA

poslije sastanka načelnika pristaša b.HSS

Kad su općinske uprave bile u rukama nacionalnih elemenata, od reda sposobnih i poštenih ljudi, razni demagozi i umišljeni „vođe“ optuživali su načelnike i ostale općinske funkcionere zbog lošeg upravljanja, zbog upropašćavanja narodne imovine i zbog raznih izmišljenih malverzacija. Obećali su lakovjernom narodu da će oni povratiti red u općinama skinuti namete, a dosadašnje „loše upravljače i narodne krvopije“ izvesti pred narodni sud, da im on sudi za njihova zlodjela, ako samo narod njima dade povjerenje kod općinskih izbora.

Kako je poznato, na izborima koji su provedeni u novembru prosle godine, u većini općina naše banovine odnijeli su pobjedu pristaše b. HSS, pa su na taj način preuzeli upravu općinskih samouprava ljudi koji su došli pred narod dalekosežnim programom rada i lijepim obećanjima. Narod je uistinu mislio i vjerovao da će sada nastupiti novo razdoblje u mjestima i selima, koje će donijeti olakšanje u njegovom teškom ekonomskom stanju, a općinama procvat i nadredak.

Medutim nastupila su teška razočaranja, jer osim demagoških fraza, nove uprave nisu do danas pokazale nikakovog pozitivnog rada, nego jedan osjetljivi nazadak u svakom pogledu. Mjesto da se snize općinske daće ili drugi nameti, općinski proračuni su bili u mnogim mjestima opterećeni novim izdacima da bi se nagradila stranačka privrženost raznih agitatora.

Prvi predlog što su u nekim, pa i siromašnim i malenim općinama, iznijeli novi načelnici pred vijeće, bio je predlog da im se doznači STALNA MJESEČNA PLATA. I dok su predašnji načelnici, koji se nisu hvastali svojom ljubavlju za narod i svojim patriotizmom godinama savjesno vršili ovu odgovornu službu bez nagrada i koristi, iz čistog osjećaja građanske dužnosti, dotle se ovi novi usrećitelji naroda odmah pobrinuše da sebi osiguraju lijepe prihode, ma da mnogi od njih ne zna phavo da potpiše ni svoje ime.

Kroz ovo razmjerno kratko vrijeme otkad su općine prešle u ruke pristaša Mačekove stranke, one su izgubile svoju prvu važnost, jer su postale političke organizacije »hrvatskog pokreta“, a načelnici su samo funkcioneri stranke i rukovode se u svom djelovanju isključivo stranačkim interesima. U općinskim zgradama drže se sastanci, zborovi, skupštine, zabave, — pa čak se u vijećnicama priređuju plesovi i derneci.

Nije stoga čudo da je auktoritet općina spao, i da općinska uprava ne može više da vrši onu funkciju koju joj zakon određuje, i koja je u interesu naroda.

Narod, pa i sami pristaše, rezoniraju ovako : „Kad općina ne sluša svoju pretpostavljenu državnu vlast, zašto mi da slušamo naredbe općine? Na dan Ujedinjenja prošle godine općine su se demonstrativno apstinirale od svih proslava koje su tom prigodom održane, a na zgradama nisu izvjesile zastave. Kod trijeznog naroda ovo je proizvelo vrlo loš utisak, i naišlo je kod mnogih na odlučnu osudu.

Pred nekoliko dana imali su načelnici bračkih i hvarskih općina posebne sastanke, a u prošlu subotu i nedelju sakupiše se svi dalmatinski načelnici u Splitu, gdje su sa svojim narodnim poslanicima vijećali o raznim komunalnim pitanjima. Prema izvještaju štampe koja je blizu b. H.S.S. donešeni su na tim sastancima i zaključci političke prirode „koji će biti od dalekosežne važnosti“. Javnosti nije tačno poznato u čemu su ti zaključci, ali izgleda da je pored ostaloga zaključeno da se u općinske proračune više ne unose neke stavke izdatka za koje se, po mišljenju gospode učesnika konferencija, ima država da brine. Tako, ako su naše informacije tačne, i za uzdržavanje škola imale bi općine da odredu svoj prinos, ma da su se i u predratno doba općine brinule za zgrade osnovnih škola i za njihovo uzdržavanje.

Očito je da načelnici pri donošenju ovakovog zaključka nisu imali u vidu dobro naroda, jer provedenje sličnih namjera može da ima štetnih posljedica isključivo po napredak i zdravlje samih općinara, a politički ciljevi teško da se mogu takovim postupkom postići.

Dosadašnjim svojim radom općinske uprave izigrale su povjerenje koje im je narod kod zadnjih izbora poklonio, pa je u mnogim mjestima nastupila reakcija i otrežnjenje, a svojim novim zaključcima mogu da dožive osudu svih svojih birača. (mi)

Tragedija odmetnulog težaka

Istinska riječ sa sela

Cijela naša ratarska domovina počiva samo na težaku, i kad težak zna da racionalno obrađuje svoju zemlju i kad zna voliti i cijeniti svoj posjed tada je težak svoj gospodar i tek tada on uživa sve blagodati njene. Ali nažalost u praksi to sve drukčije. Težak je pušten sudbini na milost i nemilost. Ostao je i dalje, kao pred tristo godina, sa primitivnim oruđem i bez ikakove kulturne organizacije. Ovakav napušteni život težaka došlo je do reakcije kod mladeg naraštaja, razumije se sasvim opravdano. Kad sve staleže obasipa svjetlost dvadesetog vijeka zašto onda nebi i težaka, koji je toga prvenstveno potreban. On se odmeće od svoga posjeda tražeći po raznim tvornicama rada i namećući se za manju plaću od profesionalnih radnika. Takovim postupkom svršava sva ljepota i svaka blagodatovoga svijeta za obojicu. Teška je ta greška težaka, ali valja i to imati u vidu da je težak u svemu zapostavljen, da ga svak izbjegava i da ga se s prezirom gleda. Jasno je onda da će na ovakova poniženja (od gnjeva) da upropašćuje sebe i onoga ko mu je najbliži. Sjećam se dobro jednog nedavna potpuno stradalog težaka Rodom je bio iz dalmatinske Zagore. Njegov posjed u onakvom načinu obradivanja nije ga mogao ishranjivati ni njega ni njegova porodicu.

Jednoga dana mu dojadi i proda to svoga imanja, pa se preseli u primorje gdje se zaposli u tvornici cementa. Sa ono malo gotovine sagradi nešto stančića, toliko da se može sklonititi on i obitelj. Radio je tako par godina, ali nije nikad ništa mogao uštediti. Kroz to jadno vrijeme razboli mu se žena usljed slabe ishrane i nakon dugog bolovanja umre.

Tada je počeo uvidati da se sreća njegova i njegove porodice kotrlja u provaliju, u nepovrat. Iako već u odmaklim godinama nastavio je sa teškim i nezdravim radom u tvornici nebi li spasio sebe i svog malog jedinca. Išlo je to nekako par godina dok tvornica nije smanjila znatan broj radnika, u te reducirane spadao je i on. Sad su nastali još crnji dani. Ono posjeda što je imao u Zagori davno je smakao. Neko vrijeme se zlopotao oko tvornice u nadi da bi se opet zaposlio, ali svaka nada je ostala uzalud. Proda ono kućice i pode u grad nebi li bar tu našao spasa za se i za svog mališana. Ali u gradu je bilo još i gore, jer ono malo gotovine brzo nestade, a posla nigdje. Dok se jednog dana ne odluči učiniti kraj svemu. Ostavi svoga dragog, maloga jedinca kod jedne poznate obitelji, to je bilo sve što mu je otac mogao ostaviti, jer drugo nije imao što i ode do ušća rijeke Jadre gdje priveza veliki kamen za vrat i zaroni na dno iz kojeg se više ne povrati. Eto kako svrši svoj napaćeni život nekada pošteni težak, pa tvornički radnik i konačno besposličar. A šta će biti sa njegovim mališanom bez igdje išta..? Možda bi bilo bolje da ga je otac sa sobom poveo...

Zato spasimo težaka, jer spasivši njega spasili smo radnika, spasili smo i domovinu. K. P.

☐ KONSTITUIRAJUĆA skupština H. A.K.D „Stjepan Radić“ u Šibeniku održaće se večeras, budući je akcioni odbor primio odluku o odobrenju pravila. (g)

☐ NAŠ POZNATI sugrađanin gosp. Đenki Delfin otvara danas u bivšem dućanu Bakotića prvorazredno uređenu delikatesnu radnju. (g)

☐ EPISKOP DALMATINSKI Dr. IRINEJ ĐORĐEVIĆ stigao je jučer iz Beograda u svoju residenciju u Šibenik, gđe će ostati za nekoliko dana. [g]

☐ MIHAJLO JELAČA protojerej stavrofor i gjevrski paroh u m. preminuo je jutros u Gjevrskama u 77 godini života. Pokojniku vječnaja pamjat, rodbini naše iskreno saučešće !

☐ U NAŠEM BROJU od petka 19 marta donijeli smo noticu o malom uličnom incidentu između g. dr. Nikolića i jednog srednjoškolca. Saznavši tačne pojedinosti o ovom slučaju dužnost nam je da konstatujemo istinu da je pomenuti srednjoškolac bio korektan iako je bio izazvan. Toliko radi javnosti.

☐ IZLOŽBA MAJKOVSKOG. Sinoć je u Salonu Galić bila otvorena izložba slikara prof. Ipolita Majkovskog. Izložba je potpuno uspjela a na nju ćemo se naknadno osvrnuti. Izložba je otvorena do 5 aprila.

MALA KRONIKA

Originalan testament

Godine 1934 umro je u Vašingtonu neki Fred Baroj, ostavivši za sobom jedno pismo namijenjeno nasljednicima, u kome im saopštava, da se testamenat nalazi u jednoj od knjiga Narodne biblioteke u Vašingtonu. Njegovi nasljednici već tri godine neumorno prelistavaju milione tomova. I dok se zaostavština Baroja neprestano povećava, njeni nasljednici došl su do ruba propasti.

Granata s miljonima

Obarajući jedno drvo neki radnik je pronašao u njemu staru granatu. Odnio je kući i uspio da je otvori i umalo što se nije srušio kada je ugledao njenu sadržinu. Granata je bila puna dijamanata, briljanata, zlatnih satova i raznih nakita od vrijednosti. Čestiti čovjek je predao sve to policiji, pa kako se nije javio vlasnik, dobio je pronađene stvari natrag i postao milionar. Izgleda da je neki bogataš sklonio ove dragocjenosti još za vrijeme rata.

Muslimanski Pariz

U Parizu je sagrađena velika džamija koja je okupila oko sebe mnogo hadžija. Pariz je sada postao svetim mjestom za muslimane iz francuskih kolonija u Indiji, Arabiji i dr. Prije kratkog vremena bio je svečano proslavljen Ramazan, kada je parisku džamiju, kao nikada do sad, posjetio veliki broj muslimanskog svijeta.

Hašk u Šibeniku

Dvodnevno gostovanje zagrebačkih akademičara

Šibenik, 26 marta.

Poslije prvenstvenih utakmica proljetnog prvenstva splitskog nogometnog potsaveza, sva sportska publika bi nekim naročitim interesom i užitkom posmatrala jedan prijateljski susret našeg „ljubimca", u borbi sa jednim od ligaških klubova.

Uskrs je tu. Jedna rijetka prigoda kada sportaši bodre svoje „ljubimce" na zelenom polju. No ovakove prigode znaju da iščeznu, pošto svaki klub stoji na tome, da pozove nekog u gostovanje, bilo to iz svoje domovine, ili čak iz inostranstva. Dakle kad bi svak očekivao gostovanje, a tko bi onda bio onaj „popularan" gost? Prema tome, ukoliko imade slučajeva, da jedna publika zadovoljna, bodri svog „ljubimca" kod kuće, sa jednim kudikamo boljim protivnikom, utoliko imade slučajeva, da je ona druga prisiljena da otprati svoje „ljubimce" do stanice, očekivajući nestrpljivo rezultat, odnosno dolazak „svojih" natrag, opet zadovoljni, ili čak razočarani njihovom uspehu. Prema tome nebi se ni mi nimalo začudili, da bi nam ova rijetka prigoda iščezla, pošto mnoge i mnoge ovakove rijetke prigode znaju da iščeznu.

No, zahvaljujući agilnoj upravi Osvita, imamo prigode za Uskrs, kao i Uskrsni ponedjeljak gledati jednu lijepu prijateljsku igru, primivši u goste odličnu momčad zagrebačkih akademičara. Hašk je svakako jedan od naših najstarijih a i ponajboljih nogometnih klubova, koji se ističe naročito svojom tehnikom. Iz godine u godinu igra važnu ulogu u nogometnom prvenstvu države, plasirajući se uvijek na pohvalnom mjestu. U momčadi — naročito sada — ima lijepi broj odličnih igrača, koji su i po više puta navukli državni dres, a u njoj se nalazi sigurno još i danas naš najbolji navalni igrač Hitrec. Kako je Hašk obvezan da dođe u Šibenik kompletan, to ćemo moći doista da se kroz ta dva dana nauživamo lijepog nogometa.

Cijeli sportski Šibenik ovo gostovanje svakako očekuje naročitim interesom, pošto se po prvi put zagrebački Hašk pretstavlja njegovoj publici, našto će mu ona svojim sportskim odgojom, pri nastupu, da zahvali.

Budući da Hašk nastupa kompletan, to će i Osvit nastupiti svojim najboljim silama, te uzevši u obzir njegovu sadašnju formu, očekujemo i jednu lijepu sportsku borbu. Osobito bi im preporučio da igraju s voljom i požrtvovnošću, te da dadu svoju najbolju igru, ostavivši najbolji utisak zagrebačkoj momčadi, koja vredi isto toliko, koliko i pobjeda.

Osvit — kako sam spomenuo — nastupiće svojim najboljim silama. Da zahtijevamo od njega pobjedu, mislim, da bi bilo suvišno, ali svakako bi mogli biti zadovoljni jednim dobrim rezultatom. Fančović na golu — nadamo se — svratiće pozornost na sebe, pokazivajući parade golmana bolje klase. Bekovi kao i halflinija nastupiće jednako kao i prošle nedjelje, dok će biti svakako jedna mala izmjena u navali, pošto ćemo opet u timu vidjeti dobrog Matijaševića, koji po svojoj igri pripada u red boljih igrača. Prema tome Osvitov team bi odprilike izgledao ovako:

Fančović

Crnogaća Rončević

Munitić Sunko Roščić

Kacian Matijašević Bego Kocelić Perićić

ukoliko nebi došlo do kakve promjene, da umjesto Bege na centru igra Zajić. Očekujući fair igru u koliko s jedne, u toliko i s druge strane, želimo svojim »ljubimcima« sretan dan!

Nadamo se da će sva sportska publika, bodreći svoje „ljubimce" u ovoj teškoj borbi u rekordnom broju napuniti Osvitovo igralište. — (m. b.)

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D 6, svaka daljnja reč 50 p. Ako je adresa u upravi Din 7.— Za pismene upite treba poslati D 2 u markama (uvrštava se najmanje 2 puta) Propćene po retku D 10. — Oglasi pojtarifi

Elektromotor jačine 2 HP, 220 volta u dobrom stanju kupio bi odmah. Podude slati na upravu lista. 112

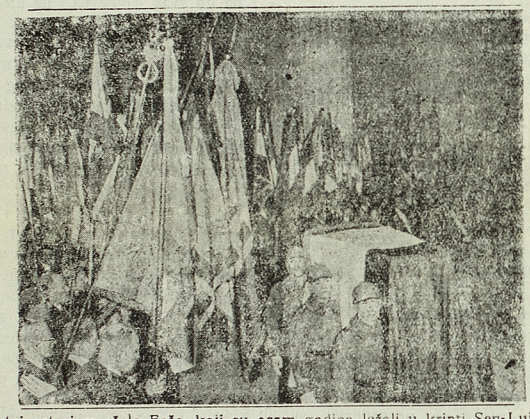
SOBA, stan, lokal ili druge prazne prostorije najbrže ćete unajmiti preko malog oglasnika mjesne štampe. »Tribuna« će vam te oglase donijeti uz umjeren honorar. Male oglase za naš list prima administracija preko cijelog dana.

Sve najnovije zakonski propisane tiskanice kao:

Molba za smanjenje duga;
Kontrolna knjiga;
Zemljoradničko uvjerenje;
Obračuni;
Obligacije;
Opomene i molbe

mogu se nabaviti kod povlaštene tiskare
E. VITALIANI I SIN, SIBENIK

Oglašujte u „TRIBUNI"

Posmrtni ostaci maršala Foša, koji su osam godina ležali u kripti Sen-Luje, prenešeni su sada na svečan način, kraj Napoleonovog groba, u kapeli sv. Ambrozija, pod kupolom Invalidskog doma. Gore na slici, vidi se kako se zastave priklanjaju pred kovčegom maršala Foša.

Priča „TRIBUNE"

TONI LABAT (Komiža)

Kapjicu pripovisti

Rodil se je u Komizi. Mati ga je rodila — kako i druge. — Baba ga je oprala i samotali su ga u pelene — i vargli u kaseticu. Karstili su ga u batisteriju Muster i vargli su mu ime Sibe... U cikvi je bil vrazji — a kad se je pocel pusćat — nisi mogal s njim. Kad je malo podresal i svakim se je rugal... Ujutro mu je mati davala ili sol boba ili mu je kruh polila rakijum. Hodil je bus — samo je zimi imol na noge oponke — sa velike studenice. Lumbrele ni poznavol — nego kad je dasjilo — na glovu je imol skapuc od vriće. Za skulu ni hajol. Svaki dan je bil na Trupu, Namirić, Polguspu, Na brig, u Jurkovicu, Mlin i Penicu. Sve je znol ca se dogodo — a bili su mu drogi i minćuni i artićoki. Kad bi dusal koji Pujiski trabakul — bil je na Zolo i bil bi okanjusil koju naroncu, lemun, koromac i salotu. Kad je bila stajun ol dinj — bil bi sfarkal po koju petu... Krol je darva sa svetega Mikulu. — Bidna su dica bila s njimi sa vrime kolendonjo na Božić, Mlodu lito i Tri Kroja. Stol je iza kantuna i stinjami bi ni razbivol ferole. Kad su vele setemone u Bilu subotu u Muster blagoslivjali vodu u pritore — dusal bi ti sa pul butilje vazimat karsćene vode i dokle ni barem polovicu dice razbil butilje i bocune ni bil ziv. Isti don pri Muster blagoslivjale bi se bije od cesmine. On bi svoje bije vargal dulnje — vezol findeferom — a jopet findefer za svuj pos — po da ucini masariju — kad bi pop izrekal blagosluv — takol bi se torkat — a bije za njim — a dica u plac. Svak ga je tukal — jer nikomu ni dol mira... Na dontrinu ni hodil ni u Rikice — ni u Domine Spugine — nego ga je za parvu pricest pripovjol Don Andrija. Znol je cagod molitvic. Jedanput ga Don Andrija pito 5 zapovidih svete matere cirkve — i kad su dusli na onu zodnju — Sibe govori ne jisti mesa u petak ni u subotu — a Don Andrija će mu — a da bis ga sinko i na Velliki Bozić. Onda ga pito — koliko je zapovi boziih — Sibe njemu — gospodine svak sebi zapovido...

Komiza je malo jila meso. Svi su sparanjali. Jedino bi iz Luke bili donili po nekotiko putih na godisće po koset od vola... Svak ni smil kupit mesa. Na Skoru je stol atento Dut caku nosi u kortu zamotano. Sibe nosi meso — a Dut ga pito — oli je ku nemoćan Sibe? — A Sibe njemu — ca su tu vasi posli — tlega vom..... Svit je vajalo da frakoje ca nosi. Siromah je bil bidan — — ni smil nista — nego kad bi bil govoril s gospodnu — vajalo je da beritu darzi pod ruku... Brankaleone sidil je na jedne skale — po su mu dica busivala ruku — ali Sibe tega ni nikad ucinil — nego govore — da mu je jedanput bil pjunul u ruku. Da ga je mogal Brankaleone ćapat siguro bi ga bil ubil...

Sibe je zivil u siromasku famiju — po nim je zimi dovala svitlust lucovo bijica — dok nisu dobavili sv ću petegliću I tako je Sibe zivil. Kad su imali za obid ili veceru — ca je njemu bilo drogo — bil bi pjunul u pjat — neka drugi ne ji. Kad je lavrol imol je i mosnjicu — po mu je tu mati gledalo u jutro pripostat — dokle bi spol — pok kad bi ga — prezenpijo — nosla probudenega — rekla bi mu — dobro jutro sinko Sibe — a on bi njuj odgovoril — dobro jutro spoja zepe.

Najveće je hodil na ribe. Bil je veće putih i na carnjule, gire, lokorde, — a najdrazje mu je priko lita bilo puć na skuj — jer se je tamo dobro jilo i pilo — a tega ni bilo doma. Kad je malo podresal i postol ditmon duslo je u Komizu i como kafa. Ali cornu kafu nsmil svak pit — nego ono par gospode... Nije smil svak ni kupit na butig — jer je prodovala samo jelna butig u mistu i tu gosposko. Zvoli su je pripovist — jer ko se je napil corne kafe — tu se je pripovidalo — da se jfala Bogu i on okusil kapju pripovist Nas Sibe je vargal u glovu — da i ovajo — da okusi kapjicu pripovisti — po puklo kul puklo. Pomogal je naprovjat kvarantore i nosil je darva u Mister — da mogu gori kuhot obide i vcere — ali samo za tu — da bi msjor Kurot — dol na Uskars kusot kapjicu pripovisti. Da dujde sigurnije cpripovisti Sibe je nosil u Veli petapropeće — onako bus — a jedna pasvira — rekla mu je: Isuse carnjeni koje si ruke zapol — a on no nju: sti hujarst — ne muj — ti don Isuksta po tikvi. I tako se je Sibetu ispnila zeja — jer je na Uskrs popil kajicu pripovisti u sjor kurota. I ol telueva sva su dica pocela pit po ćil pripovist sa kućerinom rakije.

Direktor: HAMILKAR VITALIJANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Sibenik — Plaćivo i tuživo u Sibe